

Korku

– zayıat · 25 Aralık 2019

Hiçbir korkum yarışamaz seninle. Hiçbir korkum yok senden başka... Ve sen irfanından asla sual etmediğim kadın. Seni hep elinden avucundan verirken gördüm bu kısacık ömrümde. Kahpece saldıran yıllara, yaşanmışlıklara ve zorluklara bile hep canından kattın. Akıp giden zaman ise yalnız kilolarından götürdü. Şarap gibisin ve yıllandıkça o kadar büyüyorsun ki gözümde. Gözlerinin ferinin sönmesini görmekten korkarım. Annemle babam keşke daha erken evlenseydi de seninle daha fazla vakit geçirecek olsaydım demekten alamıyorum kendimi. Allah sana uzun ömür versin demek isterim lakin bu dua biraz da beddua gibi hatta lanet gibi. Elden ayaktan düşmenden korkuyorum. Bundandır ki çok sık etmesem de dua ederken Allahım ömrümden al ömrüne ver. Takadi hiç kesilmesin diye dua ederim. Ve senin benden kırk yıl önce doğmuş olman bile beni üzüyor. Hatrını bir fincan kahveye indirgemeye çalışacak hadsizlerin varlığının olabilme ihtimalinden galiba. Ah benim güzeller güzelim biraz daha büyük olmak bile isterdim. Hayatın ağırlığında ezilecek olan ayaklarımın üzerinde biraz daha güvenli dururken sana kolaylıklar sağlama isteğimdendir bu büyüme isteğim. Senden başka yaşayabileceğim korkularımın hepsini tattım neredeyse ondandır galiba tek büyük ve en büyük korkumun sen olması. Hiçbir korkum yok senden başka ve ben kardeşin ile kocanın adaşı, ömründe tahminen en çok zikrettiğin ismin sahibi. Yani yine hayatındaki bir İsmail. Varlığın, gecenin kör bir vakti uzun bir yolculuğun getirdiği efkarı bastıran huzur. Huzursuzluktan korkuyorum galiba ve hiçbir korkum yarışamaz sensizlikle.

Zayıat-ı Kalam